UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Thomæ Monacho. 92.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

efferens: quos maximè abs te ſuperari oportet, vtpotè ad ruinā facilè impellentes.

χρή σε κρατεῖν, εὐχερῶς ῥιπιζόντων εἰς πτώματα.

Thomæ Monacho. 92.

In quo ſita vita monaſtica. Philoſophia ſtrepitum auerſatur, atque exercitatio Monaſtica extra tumultum & confuſionem perficitur: vt ad humilitatis faſtigium attingendum hac veluti ſcala vtatur, ac per ſolitudinis otium, & moleſtorum negotiorum & turpium ſermonū omnem prorſus obliuionē hauriat. Quòd ſi pallium & promiſſam barbam, & baculum ad angelicam vitam omnibus partibus explēdam nobis ſufficere arbitramur, atque inter medias turbas & ſpectacula, & acroamata vrbica verſamur, de ſolis victoriæ organis gloriantes; luctam autem ac pugnam, quibus victoria comparatur, defugientes, vel potiùs certaminis cauſas in nobiſipſis accendentes, non animaduertimus nos canes eſſe ad vomitum reuertentes, aut ſues in veteris conſuetudinis cœno ſeſe volutantes. *2. Petr. 2. ibidem.*

Θωμᾷ μοναχῷ. ϛβ.

Φιλοσοφία ἀποστρέφεται θόρυβον, καὶ γυμνασία μοναχικὴ ἔξω κατορθοῦται συγχύσεως, ἵνα ταύτῃ χρήσηται ὑποβάθρᾳ τοῦ ὕψους τῆς ταπεινώσεως, τῇ κατὰ μόνας σχολῇ καὶ πραγμάτων ὀχληρῶν, καὶ ῥημάτων ἀπρεπῶν, σπουδαίως καὶ τελείως ἐκλαθόμενος. εἰ δὲ τρίβωνα καὶ ὑπήνην, καὶ βάκτρον ἀσκεῖν ἡμῖν πρὸς ἐξάνυσιν (βάκτρον. ἀρκεῖν.) τῆς ἀγγελικῆς πολιτείας οἰόμεθα, καὶ (εὐαγγελικῆς.) μέσοι δήμων, καὶ θεαμάτων, καὶ ἀκουσμάτων ἀστικῶν συμφυρόμεθα, τοῖς ὀργάνοις τῆς νίκης μόνοις ἐναβρυνόμενοι, τὴν δὲ πάλην καὶ μάχην ἐκκλίνοντες, ἐξ ἧς ἡ νίκη προσγίνεται, μᾶλλον δὲ τὰς αἰτίας τῆς πάλης ἐν ἑαυτοῖς ἀνακαίοντες, λανθάνομεν κύνες τυγχάνοντες, καὶ πρὸς τὸν ἔμετον ὑποστρέφοντες, ἢ ὗς τῷ βορβόρῳ τῆς παλαιᾶς (ὕες.) συνηθείας ἐγκαλινδούμενοι.

Tabenneſiæ Monachis. 93.

Iacob. 3. Nolite multi magiſtri fieri, Fratres, ſcribit iuſtus Iacobus. Nolite multi magiſtri effici, Monachi, ſcribo ego minimus Iſidorus; etſi minimè probus Monachus, at certè Iacobi auditor. Æquum itaque fuerit vos, etiamſi auditoris vilitatem reiiciatis, at certè iuſtam viri iuſti ac ſapientis ſententiam vereri.

Τῇ ἐν τῇ ταβεννησίᾳ μονῇ. ϛγ.

Μὴ πολλοὶ γίνεσθε διδάσκαλοι, ἀδελφοί, ὁ δίκαιος γράφει Ἰάκωβος. Μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, μοναχοί, ὁ ἐλάχιστος γράφω Ἰσίδωρος. εἰ καὶ μὴ δόκιμος μοναχός, ἀλλ᾽ Ἰακώβου ἀκροατής. δίκαιοι τοίνυν ἂν εἴητε, εἰ καὶ τοῦ ἀκροατοῦ παραγράφεσθε τὴν εὐτέλειαν, ἀλλ᾽ αἰδεῖσθαι τοῦ δικαίου καὶ σοφοῦ τὴν δικαίαν ἀπόφασιν.

Panſophio Diacono. 94.

Heb. 4. Hæc verba, *nuda & aperta*, tranſlatione ducta à victimis, quæ ad ſacrificium adhibentur, à Paulo ingenti ſapientia prædito viro, ſcripta ſunt. Quemadmodum enim illæ, cùm pelles detrahuntur, omni conſpicuo indumento ſpoliantur, abditarúmque internè partium ſtatum & affectionem indicant, atque ad oſſium omniū & membrorum indagationem diſſecātur;

Πανσοφίῳ διακόνῳ.

Τὰ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἱερείων τῶν εἰς θυσίαν προσαγομένων, τῷ πολύφρονι γέγραπται Παύλῳ, ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνα τῶν δορῶν ἀφαιρούμενα, πάσης τῆς φαινομένης ἀπογυμνοῦται περιβολῆς καὶ τῶν κεκρυμμένων ἔνδοθεν ἐπιδείκνυται τὴν διάθεσιν, καὶ τραχηλίζεται εἰς ἔρευναν παντὸς ὀστέου καὶ μέλους

πρὸς